

Kijavító végzés 8. sorszám alatt!

A Győri Ítéltábla
Pf.III.20.087/2016/7.szám

Az ítéltábla dr. Kalas Géza ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Fejesné dr. Márton Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **alperes** ellen tagdíj megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2016. február 29. napján kelt P.20.816/2015/21. számú ítélete ellen az alperes 22.sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 100.000. forint (azaz egyszázezer forint) másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 249.100.- forint (Kettőszáznegyvenkilencezer-egyszáz) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A Tatabányai Győri Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes javára 3.114.000.-Ft tőkét, valamint ennek járulékait az alábbiak szerint:

526.000.-Ft tőkeösszeg után 2011. január 1. napjától a kifizetés napjáig,

575.000.-Ft tőkeösszeg után 2012. január 1. napjától a kifizetés napjáig,

536.800.-Ft tőkeösszeg után 2013. január 1. napjától a kifizetés napjáig,

695.000.-Ft tőkeösszeg után 2014. január 1. napjától a kifizetés napjáig,

722.000.-Ft tőkeösszeg után 2015. január 1. napjától a kifizetés napjáig,

valamint 60.000.-Ft tőkeösszeg után 2015. június 26. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatát.

Kötelezte a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperes javára 15 napon belül 269.622.- Ft perköltséget.

A határozatának indokolásában rögzítette, hogy a felperes szövetség 1993. évben alakult azzal a céllal, hogy a tageszerveletei érdekvédelmét ellássa, a számukra szerteágazó szolgáltatásokat, köztük a területéhez tartozó vizeken kedvezményes horgászati

lehetőségeket, a vízi létesítmények és egyéb szolgáltatások kedvezményes igénybevételét biztosítsa.

Az alperes horgászegyesület a felperes szövetségnek és 2009. évtől a ... Egyesületek ... Megyei Szövetségének is tagja.

Az alperes egyesület természetes személy tagjai - évenként lapbélyeggel érvényesített - horgászigazolvánnyal rendelkeznek, amely igazolja a szervezeti tagságukat. A lapbélyegeket a ... (MOHOSZ) bocsátja ki és a területi szövetségeken - így felperesen és a ... Megyei Horgászszövetségen - keresztül juttatja el a természetes személy tagokhoz.

A felperes a hozzá érkező lapbélyeg-igénylések számából vont le következtetést a tagegyesületei - köztük az alperes - taglétszáma vonatkozóan.

Az alperes valós taglétszáma - saját adatszolgáltatása szerint - 2010. évben 464 felnőtt, 9 ifjúsági tag 2011. évben 481 felnőtt és 6 ifjúsági tag, 2012. évben 460 felnőtt és 4 ifjúsági tag, 2013. évben 378 felnőtt, 5 ifjúsági tag, 2014. évben 369 felnőtt és 4 ifjúsági tag és 2015. április 25. napjáig 30 felnőtt tag.

Ezzel szemben az alperes a felperes részére 2010. évben 92 felnőtt és 1 ifjúsági tag, 2011. évben 100 felnőtt és 1 ifjúsági tag, 2012. évben 104 felnőtt, 2013. évben 33 felnőtt, 2014. évben 10 felnőtt tag után fizetett a küldöttgyűlési határozatban megállapított mértékű tagdíjat.

2010. évtől kezdődően az alperes a lapbélyegeket növekvő számban a ... Megyei Horgászszövetségtől szerezte be, 2015. évtől a felperestől lapbélyeget nem igényelt. Ezzel összefüggően az alperes által fizetett tagdíj 2010-2014. évek között folyamatosan csökkenő tendenciát mutatott, illetőleg 2015. évre vonatkozóan az alperes a felperes részére már egyáltalán nem fizetett tagdíjat.

A felperes 2015. április 7-én felhívta az alperest, hogy a MOHOSZ által kimutatott valós egyesületi taglétszám-alakulás alsó adata (345 fő) figyelembevételével rendezze a valós és a teljesített éves tagdíj különbözetéből eredő tartozását.

Az alperes egyesület a felhívásnak nem tett eleget, ezért a 2015. április 25-i küldöttgyűlés a 7/2015 (IV.25.) számú határozatával utasította az elnökséget, hogy a ... HSE-vel szemben visszamenőlegesen érvényesítse a teljes elmaradt tagdíjkövetelést.

Egyidejűleg a 8/2015 (IV.25.) számú határozattal az alperest kizárta a szövetségből.

A felperes a módosított kereseti kérelmében a 2010-2015. évekre vonatkozó tagdíj elmaradásból származó pénztartozás jogcímén összesen 3.114.000.- forint és ebből 526.000 forint után a 2011. január 1. napjától, 575.000 forint után 2012. január 1. napjától, 536.800 forint után 2013. január 1. napjától, 695.000 forint után 2014. január 1. napjától, 722.000 forint után 2015. január 1. napjától és 60.000 forint után 2015. június 26. napjától számított törvényes késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Arra hivatkozott, hogy a 2009. április 25. napjától hatályos alapszabály 4.§ 2. pontja 4.§. 6/b. pontja értelmében a szövetség tagjai, a horgászegyesületek a küldöttközgyűlés által

megállapított tagdíj fizetésére kötelesek. Az éves küldöttközgyűlések határozatban döntöttek a tagesyesületek által a szövetség felé fizetendő tagdíj mértékéről (F/12). A tagdíjfi zetés alapja a tagesyesület taglétszáma volt.

A szövetség tagesyesületeinek taglétszám jelentési kötelezettségük nem volt, horgászlétszámuk alakulása szerint fizették a tagdíjat. Ezt a szövetség a horgászok éves regisztrálásához szükséges ún. MOHOSZ tagsági lapbélyegek elszámolása alapján bonyolította, ellenőrizte.

A MOHOSZ által kiadott horgászigazolvány és az éves érvényesítő lapbélyeg igazolja a horgász szervezeti tagságát, amely az állami horgászjegy beszerzésének feltétele. Az állami horgászjegyet a kormányhivatal évi 2000,-Ft ellenértékért adja ki.

A felperes hangsúlyozta, hogy a kettős tagság fennállta nem kizárt, ebből következően az alperesnek jogában állt a ...Megyei Szövetségénél is beszerezni a tagsági lapbélyegeket. Ez azonban nem jogosítja fel arra, hogy a felperes szövetség felé ne teljesítse a tagságából eredő tagdíjfi zetési kötelezettségét.

Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp.130.§ (1) bekezdés f) pontja és a Pp. 157.§ a) pontja alapján.

A ... Törvényszék 4.P.20.411/2015/4. számú permegszüntető végzésére hivatkozással kifejtette, hogy a civil szervezetek a belső jogviszonyaikat az alapszabályukban maguk határozzák meg. Az egyesületi (szövetségi) tagsági jogviszony olyan speciális jogviszony, amelyre nem alkalmazhatók a rPtk. szerződésekre és azok megszegésére vonatkozó rendelkezései. A tagsági jogviszonyból eredő kötelezettségek megszegése esetén fel sem merülhet a rPtk. szerződésekre vonatkozó szabályainak alkalmazása, a tagdíjfi zetési kötelezettség megszegésének rPtk. rendelkezésein alapuló kötelmi, vagyoni jogi következményei nem lehetnek.

A rPtk.61.§ (8) bekezdése és a Civil tv. 17.§ (2) bekezdése pedig nem a szervezet és tagja közötti jogviszonyt szabályozza, ezen rendelkezések nem adnak alapot arra, hogy a szövetség a tagdíjfi zetési kötelezettséget a tagesyesülettel szemben érvényesítse.

Az egyesülési szabadság és a civil szervezetek autonómiájának biztosítása érdekében a Civil tv. konkrétan meghatározza, hogy mely személy mire irányuló keresete alapján, miként avatkozhat be a bíróság a civil szervezet működésébe. Erre csak kivételesen, törvénysértés esetén kerülhet sor. Mindebből az következik, hogy sem a Civil tv. sem a rPtk. 61-62.§ nem jogosítják fel a civil szervezetet a tagjával szemben tagsági jogviszonyból eredően peres eljárás megindítására.

A civil szervezet belső szabályozására tartozik, hogy miként jár el a tagsági jogviszonyból eredő kötelezettségeit megszegő tagjával szemben.

Tekintettel arra, hogy a szövetség alapszabálya a tagdíj nemfi zetése esetéhez csak a tag kizárásának jogkövetkezményét fűzi, a felperes által érvényesített tagsági jogviszonyból eredő tagdíjkövetelés bírósági úton nem érvényesíthető (6/A/1.).

Az alperes érdemben a felperes keresetének elutasítását kérte. Állítása szerint „a MOHOSZ Alapszabály” 4.§ (2) bekezdés f) pontja szerinti tagdíjfi zetési kötelezettségnek, melynek

alapja a tagszervezetnél a tagsági lapbélyeg alapján regisztrált horgászok létszáma volt, az alperes eleget tett minden évben az eladott és elszámolt MOHOSZ jegyek arányában. Ezzel egyidejűleg a 2011-2014. évekre vonatkozóan a tagegyesületekkel kötött jegy-bizományosi szerződések elválaszthatatlan részét képező „Tudnivalók” az alábbiakat tartalmazzák:

„A szövetségi tagsági bélyeggel igazolja a horgász, hogy tagja valamelyik szövetséghez tartozó tagegyesületnek. A szövetségi bélyeg ára tartalmazza az egyesületi tagdíjat, valamint a megyei Szövetségnek, illetve rajta keresztül a MOHOSZ-nak fizetendő tagsági díjat.”

Ennek alátámasztására csatolta a 2011-2015. évre vonatkozó bizományosi szerződéseket, a szállítóleveleket a bizonylatokkal együtt (A/2.mell.).

Álláspontja szerint a felperes követelését a 7/2015. számú küldöttgyűlési határozat nem alapozza meg részben azért, mert a határozat jogsértő, ellentétes a meghozatalakor hatályos jogszabályi, illetve alapszabályi rendelkezésekkel, másrészt azért, mert a határozat általánosságban írja elő a visszamenőleges igényérvényesítést, és nem rendelkezik a peres eljárás indításáról sem.

Az Alapszabály 2015.10.26-i módosított rendelkezései - annak nyilvántartó bíróság általi átvezetését követően - a későbbiekre vonatkozóan rendezik a tagdíjfizetés módját, ezért a 2010-ig visszamenőlegesen érvényesített kereseti követelés jogalapjául nem szolgálhatnak.

A felperes 2009.április 25. napjától hatályos alapszabálya és küldöttgyűlési határozatai sem tartalmazznak olyan egyértelmű, tételes rendelkezést, miszerint a tagdíj fizetésének alapja a tagegyesületi taglétszám.

Az alperes éves bontás szerint nyilatkozott a teljes taglétszámról, továbbá külön-külön a ... megyei és a megyei Szövetségtől beszerzett lap-bélyegek alapján regisztrált éves létszámokról és az ezek után a szövetségeknek befizetett tagdíjak összegéről.

Kiemelte, hogy a tagegyesület által a szövetség részére fizetett tagdíj magában foglalja a MOHOSZ, mint országos szövetség részére fizetendő azon összeget is, amelyet az alperes a lap-bélyegek alapján - a ... megyei Szövetség útján - már megfizetett a MOHOSZ részére. A MOHOSZ-t 2010-2012. évekre 300,-Ft/felnőtt- és 150,-Ft/ifjúsági, 2013-2015. évekre pedig 500,-Ft/felnőtt és 250,-Ft/ ifjúsági tag tagdíj illette. (19/A/1.)

A felperes az alperes védekezésében előadottakra tekintettel vitatta, hogy a hátralékos tagdíj megfizetése bírósági úton nem érvényesíthető követelés. Álláspontja szerint az a tény, hogy az alapító okirat 4.§. 9. pontja a tag kizárásának következményét fűzi az alapszabályban megállapított kötelezettségek - így értelemszerűen a tagdíj meg nem fizetéséhez is - , nem jelenti azt, hogy a tagdíjfizetési kötelezettséget elmulasztó taggal, vagy a kizárt taggal szemben az elévülési időn belül nem lehet a rPtk. vonatkozó rendelkezései alapján bírósági úton érvényesíteni a követelést.

Érvelése szerint mind a korábban hatályos rPtk. 204.§. (1) bekezdése, mind a Ptk. 6:121.§. (1) bekezdése értelmében valamely követelés bírósági úton való érvényesítését csak jogszabály, illetve az új Ptk. szerint kifejezetten csak törvény zárhatja ki (7. irat). Jelen esetben jogszabály nem tiltja az elmaradt tagdíj bírósági úton történő érvényesítését.

A felperes a bizományosi szerződésekkel összefüggésben kiemelte, hogy a 7. pont értelmében a megbízott (alperes) hasonló tárgyú szerződést csak a megbízó (felperes) előzetes tájékoztatását követően, annak hozzájárulása alapján köthetett volna.

Amennyiben az alperes ennek megfelelően járt volna el, úgy a felperes észlelhette volna, hogy a kettős tagság miatt a korábbi, a lapbélyegek száma szerinti elszámolás alkalmatlan a tagdíj elszámolásra.

A törvényszék a jogvitát a 2013.évi CLXXVII. tv. 1.§. a) pontja valamint 11.§. (5) bekezdése értelmében az 1959.évi IV. tv. (rPtk.) rendelkezései alapján bírálta el.

Az elsőfokú bíróság érvelése szerint a felperesi szövetség alapszabályának 4.§ (2) bekezdéséből és a küldöttközgyűlési döntések tartalmából megállapítható volt, hogy az alperest tagdíjfizetési kötelezettség terhelte. Ennekösszecszerúsége kizárólag a tagegyesületek taglétszámától függött és nem kapcsolódott hozzá az a feltétel, hogy a tagegyesület az éves érvényesítő bélyegeket a felperes szövetségen keresztül igényelje meg. A tagdíjfizetési kötelezettséget nem befolyásolta az, hogy a tag igénybe veszi-e a szövetség szolgáltatásait.

A tagdíjfizetési kötelezettség, és ekként a felperes igényérvényesítésének jogalapja nem a 7/2015. (IV.25.) számú küldöttközgyűlési határozattal keletkezett, - melyet az alperes nem támadott meg a bíróság előtt, - hanem az alapszabály 4.§ (2) bekezdésén alapul.

A tagsági viszony fennállása alatt elmaradt tagdíjból felhalmozódott tartozás nem csak a kizárás jogkövetkezményét vonja maga után, hanem követelést is keletkeztet a felperes javára a rPtk.62.§ (8) bekezdése alapján.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését kérte. A másodlagos fellebbezési kérelme a kereseti kérelem elutasítására irányult.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221.§. (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségének, nem adta meg a per megszüntetése iránti kérelem elutasításának indokait, valamint azokat az okokat, amelyek miatt nem tartotta megalapozottnak az alperes érdemi hivatkozásait.

Fenntartotta azon korábbi álláspontját, hogy a civil szervezet a belső viszonyait - a tagdíjfizetés elmaradásának következményeire is kiterjedően - az alapszabályában szabadon határozza meg.

Sem a rPtk., sem a Civil törvény nem ad lehetőséget arra, hogy az egyesület a tagja ellen a tagsági jogviszonyból eredő tartozásra bírósági eljárást kezdeményezzen. Az egyesület és tagja között nem szerződéses jogviszony jön létre, ezért erre vonatkozóan a szerződésekre irányadó Ptk. szabályozás, a szerződésszegés következménye sem alkalmazható. Az önkormányzatiság elve alapján az egyesület alapszabálya rendelkezhet arról, hogy milyen jogkövetkezményeket alkalmaz az alapszabályban meghatározott kötelezettség megszegése esetén, jelen esetben ez kizárást von maga után.

Utalt arra is, hogy amennyiben a tagdíjfizetési kötelezettség megszegése a kizáráson túl további jogkövetkezménnyel jár, az vele szemben kétszeres szankció alkalmazását jelenti.

A kizárásáról rendelkező határozat jogszabálysértő volt, mert csupán a 2015. május 25. napján megtartott küldöttközgyűlésen került be az alapszabályba a tagdíj összege és megfizetésének módja. Így ezen időpontig nem valósulhatott meg tartósan és ismételt módon az alapszabályban meghatározott kötelezettségsértés.

Kitért arra, hogy a felperes alapszabálya, annak 2015. évi módosításáig nem határozta meg a tagdíj alapját, mértékét, megfizetésének módját, és nem rögzítette tételesen, hogy a tagdíj megfizetésének alapja a tagesület taglétszáma.

Álláspontja szerint a MOHOSZ jegyek „értékesítési” útvonala jelentőséggel bír a per jogalapjának megítélése szempontjából, mert a fizetési kötelezettséget a tagsági lap bélyegek alapján regisztrált horgászok létszáma határozza meg. Ez az alapszabályban semmiféle módon nem került rögzítésre, azonban a felperes elismerten az elszámolt bélyegek száma alapján állapította meg a taglétszámot. Az adott évben bélyeget nem váltó tagok után soha nem keletkezett fizetési kötelezettség.

Cáfolta, hogy a ... Megyei Horgászszövetségen keresztül bélyeget váltó tagokkal kapcsolatban ellentételezés nélkül maradtak a felperes szövetség által nyújtott szolgáltatások, ugyanis ezen tagok a ... Megyei Szövetség szolgáltatásait, vizeit vették igénybe, ehhez kapcsolódóan váltották meg az egyesületi tagságukat is igazoló lap bélyegeket.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult az elsőfokú eljárásban előadott érvelése alapján.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva marasztalta az alperest a módosított kereseti kérelemben foglaltak szerint.

A döntésének indokai azonban a per megszüntetésére irányuló kérelem elutasítása tekintetében hiányosak, az ügy érdemében részben tévesek.

Alappal hivatkozik az alperes a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság - sértve a Pp. 221.§. (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét - nem adta indokát az érdemben helyes permegszüntetési kérelmet elutasító döntésének.

Téves az alperes azon álláspontja, miszerint az alapító okirat erre vonatkozó kifejezett rendelkezése hiányában sem a rPtk., sem a Civil törvény nem ad lehetőséget arra, hogy a rPtk.61.§ (1) bekezdése alapján létrejött egyesület a tagja ellen a tagsági jogviszonyból eredő tagdíjtartozása érvényesítésére bírósági eljárást kezdeményezzen.

Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a rPtk. 204.§ (1) bekezdése értelmében a bírósági úton nem érvényesíthető követelések alatt csak a jogszabályban meghatározott eseteket lehet érteni. A felet, a keresetindítástól, mint az alanyi jogok védelme általános és

elsődleges eszközének alkalmazásától csak kivételesen, különösen indokolt esetben lehet elzárni, és csak ez alapozhatja meg a Pp. 130.§ (1) bekezdés f) pontja alkalmazását.

A bíróságnak valóban nincs jogi lehetősége arra, hogy az önkormányzatiság elvén alapuló létesítő okirat tartalmát akár hivatalból, akár az egyik fél kérelmére módosítsa, kiegészítse, vagy a rPtk. szerződésekre irányadó elvei alapul vételével értelmezze.

Ez azonban nem zárja ki azt, hogy éppen a tagság autonóm akaratát deklaráló alapszabály által rögzített kötelezettség (tagdíjfizetés) a polgári jog eszközeivel kikényszeríthető legyen.

A tagdíjfizetés elmaradásának kettős szankcióját sérelmező alperesi érveléssel szemben az ítéltábla kiemeli, hogy nincs jogi akadálya annak, hogy a tagsági viszonyt a jövőre nézve megszüntető kizárás szankciójának alkalmazása mellett a szövetség a korábbi, azaz a kizárásig fennálló tagsági viszony időtartamára a tagdíjmaradást érvényesítse figyelemmel arra is, hogy a tagsági viszony időtartama alatt az abból fakadó előnyökkel, jogosultságokkal az alperesnek is lehetősége volt élni.

A felperes tagegyesületeinek tagdíjfizetési kötelezettségét a felperes 2009. április 25. napjától hatályos alapszabályának 4.§ 2. és 6/b. pontja rögzíti.

A fizetendő tagdíj mértékét évente a küldöttgyűlés valamennyi tagegyesületre kötelező döntése határozta meg. Ennek mértéke 2010-ben 1400.-Ft/aktív tag és 650.-Ft/ ifjúsági tag. 2011-ben 2012-ben 1500.-Ft/aktív tag és 700.-Ft/ ifjúsági tag. 2013-ban, 2014-ben és 2015. április 25-ig 2000.-Ft/felnőtt aktív tag és 1000.-Ft/ aktív ifjúsági tag.

A fizetendő tagdíj meghatározásának módjából (azaz forint/tag) egyértelműen kitűnik, hogy az egyesület által fizetendő éves tagdíj mértékét az egyesület (aktív) felnőtt valamint ifjúsági tagjai számának és az egy tagra jutó összegnek a szorzata adja.

Figyelemmel arra, hogy a tagegyesületeknek taglétszám bejelentési kötelezettsége a felperes szövetség felé nem volt, ezért a felperes - a természetes személy tagok egyesülethez tartozását igazoló - lapbélyeg szövetségen keresztül történő igényléseinek számából következtetett az adott tagegyesület taglétszámára.

A tagegyesület taglétszámáról való tudomásszerzés módja azonban nem változtat azon a küldöttgyűlési határozatokon alapuló gyakorlaton, hogy az éves tagdíj az egyesület aktív (lapbélyeggel rendelkező) horgászainak létszámához igazodik. Az aktív tagokon azok a horgászok értendők, akik az adott évben ténylegesen horgászati tevékenységet kívántak folytatni, ezért az ehhez szükséges feltételeket (horgászegyesületi tagság igazolására szolgáló lapbélyeg igénylés, állami horgászjegy vásárlás, területi engedély megszerzése, fogási napló csatolása, horgászvizsga) igazolták.

Az alperes aktív horgásztagjainak száma mindaddig egyezett a felperes felé leadott lapbélyeg igényléssel, amíg az alperes egyetlen, azaz a felperes szövetségnek volt a tagja. Figyelemmel arra, hogy 2009-től az alperes a Sporthorgász Egyesületek ... Megyei Szövetségének is tagja lett (kettős tagság), lehetőség nyílt az egyébként bármely MOHOSZ-hoz tartozó egyesületben fennálló tagság igazolására alkalmas lapbélyeg ... Megyei Horgász Szövetségtől történő igénylésére is.

Az a lehetőség azonban, hogy az adott évre szükséges lapbélyeget az alperes a horgászai részére két szövetségtől is beszerezhetette, nem változtat azon az alapszabályi kötelezettségen, hogy a tagegyesület a szövetség felé, tagdíjfizetési kötelezettséggel tartozik és amelynek

mértéke az aktív, a lapbélyeggel annak beszerzési forrásától függetlenül rendelkező horgásztagok számához igazodik.

A szövetség küldöttgyűlési határozatai a tagdíj mértékét nem az egy igénylésre eső összegben (Ft/igénylés), hanem az egy aktív tagra eső összegben (Ft/tag) határozták meg.

A tagegyesület szövetség felé fennálló tagdíjfizetési kötelezettségét nem szünteti meg és nem is csökkenti az a körülmény, hogy a lapbélyeg igénylésre immár két szövetségtől is lehetősége volt, amelyek mindegyikének tagsági előnyeit az alperes illetve annak természetes személy tagjai élvezhették.

Figyelemmel arra, hogy az alperes a ... Megyei Szövetségbe való belépését követően is a tagsága önkéntes döntése következtében tagja kívánt maradni a felperes szövetségnek, - fenntartva ezzel tagsága számára a felperes szövetség által nyújtható előnyök igénybevételeinek lehetőségét, ezért a tagdíjfizetési kötelezettsége a felperes felé a korábbi gyakorlat szerint a lapbélyeggel rendelkező tagok száma után továbbra is fennáll.

A kettős tagságból következő két lapbélyeg igénylési lehetőségének következménye tehát nem az, hogy az alperes tagdíjfizetési kötelezettsége - általa tetszőlegesen meghatározott arányban - megoszlik a két szövetség között, hanem pusztán annyi, hogy a felperesnek egyéb módon kell igazolnia az alperes aktív taglétszámát, a keresettel érintett évekre. Mivel a perben kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy az alperes 2010-ben 372 felnőtt tag és 8 ifjúsági tag, 2011-ben 381 felnőtt tag és 5 ifjúsági tag, 2012-ben 365 felnőtt és 4 ifjúsági tag, 2013-ban 345 felnőtt és 5 ifjúsági tag, 2014-ben 359 felnőtt tag és 4 ifjúsági tag, 2015-ben 50 felnőtt tag után nem fizetett tagdíjat. Ezért a törvényszék alappal kötelezte az alperest a felperesnek járó és ténylegesen teljesített tagdíj különbözetének megfizetésére.

Az alperes fizetési kötelezettsége tehát a rPtk. 62.§. (3) bekezdés c) pontján valamint az alapszabály felhívott rendelkezésein és nem a rPtk. 62.§. (8) bekezdésén alapul.

A fentiekben kifejtettek okán a szövetség és a tagegyesület jogviszonyában a jogvita eldöntése szempontjából nincs jelentősége sem a MOHOSZ alapszabályában foglaltaknak, sem annak, hogy az alperes egyesület saját horgásztagjai tagdíjfizetési kötelezettségét miként szabályozza, annak mértékét mely szempontok szerint kalkulálja és a horgásztagokat terhelő tagdíj összegének taggyűlés általi meghatározása során a szövetség(ek) felé fizetendő tagdíjat figyelembe veszi-e, beépíti-e a saját horgászai által fizetendő tagdíjba.

Az alperes tagságának a több szövetséghez tartozásra vonatkozó döntés meghozatalakor számolnia kell a több szövetség felé fennálló tagdíjfizetési kötelezettséggel is.

A perbe becsatolt „bizományosi szerződések” a szövetség és az egyesület, mint szerződő felek polgárjogi jogviszonyára vonatkozik, a tagsági jogviszonyból eredő jogok és kötelezettségek elbírálása szempontjából relevanciával nem bír. A bizományosi szerződések a szövetségeken és az egyesületeken keresztül megvásárolható állami horgászjegyek, területi engedélyek értékesítését szabályozzák és elhatárolandók az értékkel nem bíró és a horgász bármely MOHOSZ-hoz tartozó egyesületben fennálló tagságát igazoló lapbélyeg igénylésétől függetlenül attól, hogy a lapbélyeg igénylés és a horgászjegy vásárlás a kialakult gyakorlat szerint többnyire ugyanazon szövetségen keresztül történik.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék érdemben helytálló ítéletét a Pp. 253.§. (2) bekezdése alapján az indokolás fenti kiegészítésével helybenhagyta.

Az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp.78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség felperes részére történő megfizetésére.

A peres feleknek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés e) pontján alapuló illetékmentességére tekintettel a feljegyzett 249.100.-Ft fellebbezési illeték a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13., 14. §-ai alapján az állam terhén marad.

Győr, 2016. november 17.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: